

Ιστορική (α)συνέχεια, εξέλιξη και μεταφορά κινηματικών εμπειριών

Θα ξεκινήσουμε με μια παραδοχή. Το ελληνικό αναρχικό κίνημα με τα σημερινά του χαρακτηριστικά είναι «νεαρό» .

Ένα από αυτά , είναι ότι βασίζεται κυρίως στην νεολαία με αποτέλεσμα το να το κάνει εφήμερο, λόγω είτε της ίδιας της φύσης των νέων γενιών που με πολύ γρήγορους ρυθμούς περνάν από τον έναν χώρο κοινωνικής σφαίρας (σχολείο, πανεπιστήμιο, εργασιακός χώρος) στον επόμενο , είτε από την έμφυτη τάση τους να γοητεύονται από την ταυτότητα και το μύθο που αυτή κουβαλάει .

Πάνω σε αυτό, η ταυτότητα του αναρχικού πολλές φορές έχει συνυφανθεί με τη βία, όχι όμως ως αναγκαίο εργαλείο της πολιτικής μας δράσης αλλά ως σπασμωδική και συχνά με όρους εντυπωσιασμού αντίδραση, στο ασφυκτικό υπάρχον. Ίσως ιστορικά να έχει παρουσιάσει μια αμηχανία το αναρχικό κίνημα να εκφράζει ξεκάθαρες (κατά το δυνατόν) θέσεις σε σχέση με τη χρήση της βίας και χρησιμότητα της . Χαρακτηριστικά παραδείγματα 17 N, Marfin κ.α.

Το νεαρό της ηλικίας των υποκειμένων που αγκαλιάζουν το κίνημα συνδυάζεται και με το νεαρό του ίδιου του κινήματος. Αν πάρουμε ως αφετηρία το Μάη του 68 όπου και ανέκυψε η ανάγκη για νέα προτάγματα και νέες μορφές πολιτικής οργάνωσης, όπως η απουσία κεντρικής εξουσίας με τη μορφή ιεραρχικής πυραμίδας, διαπιστώνουμε ότι **υπάρχει** ιστορική καταγραφή - εκείνη όμως την περίοδο Η προβληματική σε σχέση με την καταγραφή ή μη καταγραφή και πως αυτή πραγματοποιείται εντοπίζεται στα μετέπειτα χρόνια . και συνδέεται με τον αφορμαλισμό που , από επιλογή ή αδυναμία, χαρακτηρίζει το κίνημα . Αυτό σε συνδυασμό με το βραχύβιο της συμμετοχής των υποκειμένων στις κινηματικές διαδικασίες και το αδιέξοδο που βιώνουν , όσον αφορά στην εξελικτική διαδικασία σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο , συμβάλουν στην ιστορική συνέχεια ή α - συνέχεια . και στον τρόπο που τελικά καταλήγουμε είτε να γυρνάμε γύρω απ την ουρά μας ή να ανακαλύπτουμε νέους δρόμους .

Μία σημαντική επιδίωξη του αναρχικού κινήματος σε αντιπαράθεση με άλλα είναι η παραγωγή θέσεων και αντιεξουσιαστικής κριτικής με οριζοντιότητα και με γνώμονα τον αισθητό κόσμο και όχι ιδεολογικές κατασκευές. Κεντρικός είναι ο ρόλος των καταλήψεων σε αυτή τη στόχευση “εδαφικοποιώντας” το αύριο του κινήματος .

Συνδέοντας την στόχευση λοιπόν με την ιστορική (α)συνέχεια θα μπορούσε να είναι σχετικά δύσκολο να υπάρξει ιστορική καταγραφή κινηματικών γεγονότων από τη θέση ενός δήθεν αντικειμενικού ιστορικού. Οι καταγραφές απαντώνται υπό τη μορφή κριτικής , αναστοχασμού και απολογισμού από τη σκοπιά του οποιουδήποτε τον αφορά να κάνει κάτι τέτοιο. Η ιστορική συνέχεια απαιτεί την αναδιαμόρφωση της σκέψης, των θέσεων και των μελλοντικών στόχων βασιζόμενοι στην παρελθοντική επιτυχία ή αποτυχία, πάντα σε επαφή με το υπάρχον και με αυτοκριτική διάθεση

Στο ζήτημα της συνέχειας ή μη , να συμπληρώσουμε πως η διάλυση του κοινωνικού ιστού, φράση που πολύ συχνά ακούμε από τα ΜΜΕ, δεν συνίστανται μόνο στη διάλυση δομικών λίθων της κοινωνίας όπως η οικογένεια αλλά και σε κάθε μορφή κοινωνικών δεσμών από άτομο σε άτομο. Είναι απόρροια της ενταντικοποίησης της καθημερινότητας και οδηγεί στον ατομικισμό, απομακρύνει τους ανθρώπους από τη συλλογικοποίηση και δημιουργεί κενά και στο κινηματικό χώρο . *Κενά επικοινωνίας και συνδιαμόρφωσης, κενά συλλογικά και προσωπικά, αφήνουμε κενά αλλά προχωράμε καλύπτοντας κενά. Εδώ όμως πάλι συντάμαμε άλλους δρόμους που ανοίγουν προς την αντίθετη κατεύθυνση με την ανοιχτότητα του κινήματος. Γιατί μεταξύ άλλων το κίνημα έχει πλαστικότητα και στην ουσία του - ευτυχώς - είναι ανοιχτό .*

Έχει υπάρξει κυρίως ως κίνημα αντίστασης, μέσα από το οποίο έχει όντως επιτευχθεί πολλές φορές η **διεύρυνση** των δημοκρατικών δικαιωμάτων. Αυτό το χαρακτηριστικό του, παρότι αναγκαίο, συχνά μας οδηγεί να «τρέχουμε» για να διαχειριστούμε την επικαιρότητα και να μην αφήνουμε χρόνο για την

αναγκαία κριτική και στοχασμό πάνω στα γεγονότα και τη διαχείριση της γνώσης που μπορούμε να αποκομίσουμε από αυτά. Σε αυτό έρχεται να προστεθεί η χρήση των social media. Ως κυρίαρχο μέσο επικοινωνίας και ενημέρωσης είναι τόσο , όσο σημαντικό να χρησιμοποιείται και μέσα στους χώρους μας. Παραμένουν όμως βασικά του χαρακτηριστικά η ταχύτητα και η ποσότητα της πληροφορίας και η υπεραπλούστευση μέσα από την εικόνα . Δεν αγνοούμε όμως και τον υπαρκτό φόβο και ανησυχία μήπως αντικαταστήσουν την μεταξύ μας ουσιαστική επικοινωνία

Σχετικά με το Χάσμα γενεών που η αλήθεια είναι μας απασχολεί ιδιαίτερα, θα τοποθετηθούμε βιωματικά. Οι συνελεύσεις μας, όντας ανοιχτές, συνήθως συντίθενται από άτομα πολλών διαφορετικών ηλικιών, όλα πολύτιμα για την ουσιαστική λειτουργία της συνέλευσης. Διαφορετικές ανησυχίες, διαφορετικά πολιτικά βιώματα, πολιτικά γεγονότα ειδωμένα με διαφορετική ματιά, μπορούν είτε να γίνουν πεδίο ατελέσφορων διαφωνιών είτε να οδηγήσουν σε καθολικές και ουσιαστικές πολιτικές ζυμώσεις με πιο σφαιρικά ενδεχομένως συμπεράσματα.

Η ταχύτητα των “γεγονότων “ , της επακόλουθης “εμπειρίας” , της ‘εικόνας” και της ανάγκης επικοινωνίας είναι μεγάλη,. Σε συνδυασμό με την σφοδρότητα της πολιτικοκοινωνικοοικονομική πίεσής που υφίστανται τα υποκείμενα , στον αναρχικό αντιεξουσιαστικό αυτοοργανωμένο χώρο δημιουργείται ένα κενό στην αφομοίωση της εμπειρίας Στην εξίσωση αν τοποθετήσουμε και την απευθύνει με χρήση “ξύλινης γλώσσας” (το οποίο και αποτελεί ένα κλειστό ιδεολόγημα και μας δημιουργεί ομολογουμένως ένα αίσθημα ασφάλειας στον χώρο) , τότε συχνά παρατηρούμε , την δυσκολία εγκόλπωσης νέων αντιλήψεων και προβληματικών αλλά και την παρουσία των . . . αναρχογονέων. :

Μια “φυλή” ανθρωποειδών συνήθως άνω των 35 αυτοκινούμενοι σε αντιεξουσιαστικούς αναρχικούς αυτοοργανωμένους χώρους
σσ. Δυναμικές κινηματικά προσωπικότητες , δεν λειτουργούν ομαδικά ή σε αγέλη , πάραυτα έχουν κοινούς κώδικες επικοινωνίας , κινηματικό κοινό παρελθόν και μοιάζουν συχνά να αναπαράγουν όμοια ιδεολογήματα δημιουργώντας συναισθήματα απογοήτευσης και συναισθηματικής φόρτισής σε - συνήθως- νεότερης ηλικίας συντρόφους . Πλατειάζουν σε συνελεύσεις και δείχνουν να “κατέχουν” το how to ή το μάνουαλ των καταστάσεων

Σοβαρά όμως η έννοια και η λειτουργία του “αναρχογονέα” είναι όντως μια υπαρκτή οντότητα στην οποία ανεξάρτητα από την ηλικία κάποιου υφίσταται , αυτό που ίσως εμπλουτίζει την έκφραση του είναι η ΕΜΠΕΙΡΙΑ αλλά που συχνά δυσκολεύεται να “προσαρμοστεί “ σε νέα δεδομένα και καταστάσεις .

Συμπερασματικά νιώθουμε πως τέτοιες συναντήσεις και ουσιαστικές ανταλλαγές και συζητήσεις όπως η σημερινή , καταγράφονται στο συλλογικό κινηματικό παρόν και δημιουργούν συνέχειες. Είναι σημαντικό να βρισκόμαστε ατομικά και συλλογικά για να μπορεί να υπάρξει μετάδοση εμπειριών και πλήρωση των κενών

κατάληψη
Αλλότρια